

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński (przewodniczący, sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu wniosku M. B. z 29 grudnia 2021 r. w przedmiocie przyznania mu zwrotu kosztów podróży na rozprawę, w której uczestniczył w charakterze świadka w dniu 20 grudnia 2021 r.

postanowił

na podstawie art. 618a § 1 kpk w związku z art. 618k § 1 kpk i w związku z § 2 ust. 1 pkt 1) ppkt b) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 25.03.2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. z 2002 r., nr 27, poz. 271)

przyznać M. B. od Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów podróży kwotę 323,77 zł.

UZASADNIENIE

M. B. stawiał się na wezwanie sądu 20.12.2021 r. w charakterze świadka w sprawie o sygn. akt I DSK 16/21. W trakcie rozprawy złożył zeznania, a pisemnie 29.12.2021 r. wystąpił z wnioskiem o zwrot kosztów dojazdu samochodem z C. do W. oraz powrotu do C.

Przepisy kpk przywołane w rozstrzygnięciu zapewniają świadkowi, który dopełnił czynności dla których został wezwany, zwrot kosztów podróży z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie

sądu w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów, w tym przejazdu własnym samochodem.

W przypadku wnioskodawcy podstawą faktyczną przyznania mu świadczenia zwrotnego są dane wskazane we wniosku, które są wiarygodne, w tym określenie dystansu podróży i pojemności skokowej silnika samochodu. Podstawą określenia kwoty zwrotu kosztów podróży są natomiast zapisy § 3 ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 29.01.2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013, poz. 167), kierujące poprzez art. 34a ustawy z 6.09.2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2021, poz. 919, 1005, 1997, 2445) do zapisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 25.03.2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Na mocy § 2 ust 1 tego aktu koszty używania pojazdów do celów służbowych ustala się według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być jednak wyższe niż dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,7195 zł.

Uwzględniając pomocniczo powyższe reguły ustalono kwotę 323,77 zł jako należną do zwrócenia świadkowi, chociaż sama zasadność żądania wnioskowego ma swoją podstawę prawną w art. 618a § 1 i art. 618k § 1 kpk.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji.